

కథలు

కథ

—పి. వి. ఎల్. నరసింహారావు

నా మొదటి కథ 'కోడెయిలోకం' 1951లో కథాంజలిలో ప్రచురింపబడింది. అడపాదడపా అప్పట్నుండి వ్రాస్తూ వచ్చిన కథలు బహుశా నలభైదాకా వుండవచ్చు.

'ఊరు వూరుకొంది' 1967 లో ఆంధ్రప్రదేశ్ వారు దీపావళి పోటీలో ప్రత్యేక కథగా స్వీకరించారు. ఇటీవలనే దాని ఆంగ్లానువాదం సాహిత్య అకాడెమీ వారి Indian Literature లో అచ్చయింది.

స్వర్గీయ గోపీచంద్ 'మానూ వుంటయ్ వ్యగళాలు' అనే శీర్షిక క్రింద, క్రింది తరగతులవారి మనోవిశ్లేషణకు మనోజ్ఞుడైన రూపకల్పన చేసారు.

ప్రతి నెలా మొదటి తారీఖున జనం రంగురంగు కలలు కంటారు. ఈ కథనాయకుడు సింహావలం కనే కలలు ఖరీదైనవి కావు. ఇక్కడ మనకు ఒక Dichotomy అవుపిస్తుంది. లేనివాదీకి, సీనిమాలు, సిగరెట్లు, ప్రొకెట్లు.... యింకో.... యింకో.... ఎందుకూ అవి? వారి జవాబు మనకు వినిపిస్తే యిలా వుంటుంది. We are greatfull for small mercies''''

అనుకోని ఆదృష్టం అకస్మాత్తుగా వరిస్తే, అందుకోబోయేలోపల అనుభవం అనకట్ట వేస్తుంది. దీన్ని సీమంటారు? లలాట లలితమా, Poetic Irony యీ ఓ హెన్రీ కథలోలా చివరి మలుపా? :

అప్పట్లో యీ కథ చదివిన మిత్రులు. రచయితలు కూడా బావుందని వాకు వ్రాసారు. ఒకరిద్దరు కథ జరిగిన స్థలం యిదయివుంటుందని కూడా సూచించారు.

అదీ, ఈ కథ కథాకమామీమన్నూ. ఇక చదవండి.

'డికిరు వూరుకొంది'

ఫ్యాక్టరీలో సైరన్ కూత కూసింది.

మెయిన్ గేటు దాటి మూడడుగులు ముందుకువేసిన సింహచలం వున్నట్లుంది ఆగిపోయి నల్లదిగులు వెనక్కువేసాడు. సింహాన్ని చూసిన మేక పిల్లలా వణికిపోయాడు. కాని, అతను చూసింది సింహాజ్ఞ కాదు, సింహంలాంటి కాబాలీవాలాను. తాపీగా చూర్చింది అల్పేషియన్ తో ఆటలాడుతున్న కాబాలీవాలా భూతద్దంకండ్లు చుట్టప్రక్కలను బాగా కాపలా కాస్తూనే వున్నవి.

కాబాలీవాలా అప్పుడు, ప్రభుత్వం పన్నులకు అవినాభావ సందింధం వున్నట్లువుపిస్తుంది. రెండు తొడా యింతై యింతింతై అలా పెరుగుతునే వుంటవి.

అసలు ఆపీసరులా మౌనంగా వుంటే, వడ్డి దఫేదారులా రెండు చేతులను ముందుకు జొస్తూ వుంటుంది. ఈ రెండూ కలిసి నేలకు నింగికి కలిపి విచ్చెనలు వేస్తవి. అందువల్ల, రాజకీయ కురుక్షేత్రంలోని గయారాలలా, సింహచలం ఆర్జన అతని దివాలాకోరు జేబులనుండి కాబాలీవాలా కౌగిలిలోకి చేరిపోతున్న దంటే యేమీ ఆశ్చర్యంలేదు.

నంత మొగలో శాతీయసమగ్రతకు ప్రతీకలాటి నాయర్ హోటలు. ప్రొప్రయిటరు మలయాళీ, సర్వర్లు అరవసోదరులు, భాతాదారుల్లో ఆంధ్రులు, ఓరియాలు, బెంగాలీలు, పంజాబీలు.... మొత్తానికి రకరకాల జనంతో కళకళ లాడుతూ వుంటుంది. ఈ జనం అంతా కలిపి శాంతియుత సహజీవనాన్ని కొన సాగిస్తుంటారు అక్కడ.

కండ్లను మూసికొనమవి, కాళ్లను ముందుకు కదలమనీ సింహచలం మనస్సు హుకుం జారీచేసింది. కండ్లూ కాళ్లూ, అలవాటూ ఆకలతో చేతులు కలిపి మెరావ్ చేయటంతో మనస్సు రాజీపడి తెల్లజెండా ఎగురవేసింది.

ఒక కప్పు వేడి తేనీరు, గట్టి బీడీదమ్ములతో....కొంచెం రైర్యం వచ్చింది. నాయర్ నవ్వే చిరునవ్వుకు ఎంతో ప్రత్యేకత వుంది. అది నల్లరికి నాలుగురకాలుగా అవుపిస్తుంది ... దబ్బిచ్చి టీ త్రాగేవారికి ప్రయారాతి పిలుపులాగాను, శానిటరీ ఇన్స్పెక్టరుకు నోట్లకట్టలాగాను, బిచ్చగతైతు స్వశానంనుండి వచ్చినకేకలాగాను, సింహచలంలాటి ఋణగ్రస్తులకు పోలీసువాని కోరచూపులాగాను. కథ ఎలా

మొదలెట్టాలో తెలీక అవస్థపడుతున్న కథకునిలా కావేపు తన్నుకలాది చివరకు ఎలాగైతేనేం "బాగున్నారా సార్?" అని అడిగాడు సింహచలం.

"సింహచలం నీకు తెలీంది ఏముంది? నల్లబజారులో కిలో చక్కెర నాలుగు రూపాయలు పలుకుతున్నదీ అంటూ నాయర్ పండ్లకిలించి తన ప్రత్యేకమైన చిరునవ్వు చిందించాడు. కాబూలీవాలా సింహం అయితే, నాయర్ గుంటనక్క. పొగడ్తలతో సింహాన్ని వుబ్బించవచ్చునేమోగావి, నక్క జిత్తుల వలలో పడకుండా తప్పించుకోవటం అనంతవం. ఇవ్వాల్సిన బాకీ తీర్చి, ఒక సలాం వదేసి నెమ్మదిగా బైటకు జారుకొన్నాడు.

నాయరు హోటలు ఖాళీం పాన్షాపూ బియ్యమూ రాక్లలా కలిసి మెలిసి వ్యాపారంచేస్తుంటవి. 'తన కన్నా శవం నయం' అని అనిపించే మునరి బిచ్చగత్తె గొంతెత్తి బిచ్చమడుగుతున్నది. సింహచలం యిచ్చిన వదివైసలకు ఒక వంద ఆకీర్వాదాలందించింది. తన చివర బీడీముక్క ఆకగా చూస్తున్న కుర్రాడి కందించి, ఒక చార్మినార్ పేకెట్టు అందుకొన్నాడు.

కొట్టుచుట్టూ మూగివ జనం వాగార్జున సాగరం నుండి నక్కలైట్లదాకా వున్న అన్ని విషయాల మీదా తర్జనభర్జనలు చేస్తున్నారు. దగ్గరగా రమ్మని ఖాళీం సింహచలానికి పైగజేసాడు.

అప్పటికే హంకకుడ్డి కనుక్కొన్న డిబెక్టివ్లా పోజుపెట్టి "ఇవళ దబుల్ ఫైవ్ వచ్చి తీరాలి, చచ్చి తీరాలి" అన్నాడు ఖాళీం.

"లాభంలేదు గురూ, యీనెల ఊ.....హం... ఏమీ లాభం లేదు" అంటూ విస్పృహతో విట్టూర్చాడు సింహచలం.

"సింహచలం, యేమీ భయపడవొద్దు. నేను దబుల్ ఫైవ్ మీద బదు రూపాయలు కడుతున్నాను" అంటూ రైర్యం చెప్పాడు అప్పుడే రంగస్థం ప్రవేశంచేసిన రంగయ్యతాత.

బ్రాకెట్ ఆటలో ఖాళీం అభిమన్యుడైతే, రంగయ్య తాత బీష్మాచార్యుడు. వాళ్లిద్దరూ సర్వసాధారణంగా అంగీకారానికి రారు. ఎవరి సిద్ధాంతాలు వారివి, ఎవరి చార్డులు వారివి.

"సింహచలం, రైర్యే సాహసే లక్ష్మీ అన్నారు. కనీసం ఇటువై అయిదన్నా కట్టు" అచ్చూ అర్జునుడికి బోధజేసే శ్రీకృష్ణుడిలా విజృంభించాడు రంగయ్యతాత.

సింహచలం యిరకాటంతో పడ్డాడు. తాను రంగయ్య తాతకన్నా తక్కువ తిన్నాడేంటి? కుబేరుడిలాటి రంగయ్యతాతయా బ్రాకెట్టుఆటలో కుచేలుడయ్యా

ద్యానులు, బెలూను, రకరకాల ద్రింక్సు, బొమ్మలు.... అన్నీ కలసి కోలాహలంగా వివిధ రాజకీయపార్టీ వాయకుల పువన్యాసాల్లా, సంగీతంలో అపక్రతుల్లా విడివిస్తుంటవి. ఇవ్వా అలాగే వుండి దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతూ.

“కోవం వచ్చిందేంటి, నల్లపూసవై ఫోయావ్” సింహచలం వెనక్కు తిరిగి చూసాడు. లలిత! అవును, తను లలితను చూసి చాలా రోజులే అయింది. సినిమాలు చూసే చూసి బుచ్చిమ్లమ్మే లలితగా రూపాంకరం చెందింది.

“ఓ లలితా నువ్వా, పద, పద. సరిత చూద్దాం.” ఇద్దరూ కలసి సంత అంకా బలాదురు చేసారు. సింహచలం కొవి పెట్టిన మిఠాయి, పూలు పుచ్చుకొని, ఒక చిరునవ్వు నవ్వి, సీతాకోకచిలుకలా ఎగిరిపోయింది.

తిరిగి చిల్లర లెక్కెట్టుకొన్నాడు. దెబ్బె పైసలు! గజపాలెం మెట్రో శ్రీకృష్ణాటాకిన్ రికార్డులు చెవులను బ్రద్దలుకొట్టేస్తున్నవి. “సినిమా చూస్తే” “ఓ బ్రహ్మాండంగా వుంటుంది” అని నవ్వుకొన్నాడు సింహచలం.

అర్థరూపాయి పెట్టి బెంచీటికెట్టు కొని, పదిపైసలతో వీడియో కొన్నాడు. (చార్మివార్ సిగరెట్లు యెప్పుడో అయిపోయాయి)

సిబిడి 116 సినిమా చూస్తుంటే కొత్తకారులో ప్రయాణం చేస్తున్నట్టు న్నది.

సినిమా అయిపోయింది. ‘జనగణమన’ వేస్తుంటే తేచి అలెన్స్ లో వింబడ్డాడు. కార్మిక విద్యకేంద్రంలో విన్న పువన్యాసం గుర్తుకు వచ్చింది.

సామాను దించిన బూలీవాని చేతుల్లా, మనస్సు తేలికపడింది. మిగిలిన పదిపైసలతో బన్ను కొని యింటికి చారిత్రాసాడు. చలి ఎముకలు కొరికేస్తున్నది. చిరుచినుకులు మొదలైనవి. ఇండ్ల వరండాలో బిచ్చగాళ్లు, కుక్కలూ కలిసి స్థలంకోసం కుమ్మక్కూ లాడుకొంటున్నారు.

ఊరువెలువల వున్న గుడికెల్లో తనది మూడవది. తలుపు తీసి దీపం కోసం వెదుకసాగాడు. దీపంలో కిరసనాయిలు లేడు. ఎక్కడో ఒక మెరుపు మెరిసింది. వీసాలో కిరోసిన్ వెచ్చుడిగా లాంబరులో పోసాడు. వర్షం తోరు ఎక్కువయింది. కుక్కిమంపం మీద కూర్చోబి బిచ్చును కుండాడు. ఎక్కడో బిచ్చగాడి కేక వినిపించింది. ఆకలిబాధ సింహచలానికి జాగా తెలుసు. నాడ్పి పిలిచి బన్ను వేతిక అందించాడు. అది పుచ్చుకొని తందానుకొనే చోటు వెదుక్కుంటూ వెళ్ళిపోయాడు బిచ్చగాడు.

వర్షం.. వర్షం.... గాలి.... గాలి ... ఆకలి. కప్పుమీద కాటాకులు ఒక దాని వెంట ఒకటి గాలికి ఎగిరిపోతున్నవి. దీనం ఆరిపోయింది.

ఆకలి.... దప్పిక.... కూజాలో నీళ్లు గ్లాసులోకి వంచుకొని త్రాగి, వీడి వెలిగించుకొన్నాడు. వర్షం గుడికెలోకి దాదాపాతంగా కుడుస్తున్నది. మంచాన్ని సురక్షిత స్థలానికి లాగాలని ప్రయత్నించాడు. ఇప్పుడు మనస్సు అటూయిటూ వరుగిడటం లేదు. ఒకటే ఒక్క ఆలోచన వచ్చింది.

ఇది లలిత ఆందచేసిన ఆహ్వానం!

ఆ ఆలోచనకు ఆతనికి పొట్ట చెక్కెలయ్యేంత నవ్వు వచ్చింది. సినిమా మంది అక్కడికే నేరుగా వెళ్ళవలసింది. ఇప్పుడు లాభంలేదు.

అదృష్టం వుంటే రేపనేది వుండనే వుంది.

నీళ్లు చిన్న చెడుపులా అవటంతో మంచం తెప్పలా శేలుతున్నది.

దగ్గుకెర.... మంచిసీక్ల కోసం కూజా చూస్తే భారీఅయిపోయి కూర్చో వ్నది.

మళ్ళీ దగ్గు.... అంగుఅంగు మంటూన్నది.

నాంచంమీద ఒకే మూల ముడుచుకొని కూర్చోన్నాడు పోతపోసిన కిలా విగ్రహంలా సింహాచలం.

తెల్లగా తెల్లవారింది.

“సింహాచలం, లే లే . డబుల్ ఫైవ్ వచ్చింది” అంటూ రొప్పుతూ యింటోకి వచ్చాడు రంగయ్యతాత.

గుడికెలో కనిపించిన దృశ్యానికి రంగయ్యతాత నిర్భాంతపడిపోయాడు. చేతిలోని ఆడువందల నీలై రూపాయల నోట్లకట్ట క్రిందకు జారిపడింది.

ప్యాక్టరీలో సైరన్ కూసింది.

సంత మొగతో జాతీయ సమగ్రతకు ప్రతీకలా నాయర్ హోటల్ విలిచివుంది.

ఊరి అవతల వూరిగుడికె నోరె త్తరేదు పాపం !

ఊరు వూరుకొంది.